

Ár	Ár
101.25	101.50
101.50	102.00
102.00	102.50
102.50	103.00
103.00	103.50
103.50	104.00
104.00	104.50
104.50	105.00
105.00	105.50
105.50	106.00
106.00	106.50
106.50	107.00
107.00	107.50
107.50	108.00
108.00	108.50
108.50	109.00
109.00	109.50
109.50	110.00
110.00	110.50
110.50	111.00
111.00	111.50
111.50	112.00
112.00	112.50
112.50	113.00
113.00	113.50
113.50	114.00
114.00	114.50
114.50	115.00
115.00	115.50
115.50	116.00
116.00	116.50
116.50	117.00
117.00	117.50
117.50	118.00
118.00	118.50
118.50	119.00
119.00	119.50
119.50	120.00
120.00	120.50
120.50	121.00
121.00	121.50
121.50	122.00
122.00	122.50
122.50	123.00
123.00	123.50
123.50	124.00
124.00	124.50
124.50	125.00
125.00	125.50
125.50	126.00
126.00	126.50
126.50	127.00
127.00	127.50
127.50	128.00
128.00	128.50
128.50	129.00
129.00	129.50
129.50	130.00
130.00	130.50
130.50	131.00
131.00	131.50
131.50	132.00
132.00	132.50
132.50	133.00
133.00	133.50
133.50	134.00
134.00	134.50
134.50	135.00
135.00	135.50
135.50	136.00
136.00	136.50
136.50	137.00
137.00	137.50
137.50	138.00
138.00	138.50
138.50	139.00
139.00	139.50
139.50	140.00
140.00	140.50
140.50	141.00
141.00	141.50
141.50	142.00
142.00	142.50
142.50	143.00
143.00	143.50
143.50	144.00
144.00	144.50
144.50	145.00
145.00	145.50
145.50	146.00
146.00	146.50
146.50	147.00
147.00	147.50
147.50	148.00
148.00	148.50
148.50	149.00
149.00	149.50
149.50	150.00
150.00	150.50
150.50	151.00
151.00	151.50
151.50	152.00
152.00	152.50
152.50	153.00
153.00	153.50
153.50	154.00
154.00	154.50
154.50	155.00
155.00	155.50
155.50	156.00
156.00	156.50
156.50	157.00
157.00	157.50
157.50	158.00
158.00	158.50
158.50	159.00
159.00	159.50
159.50	160.00
160.00	160.50
160.50	161.00
161.00	161.50
161.50	162.00
162.00	162.50
162.50	163.00
163.00	163.50
163.50	164.00
164.00	164.50
164.50	165.00
165.00	165.50
165.50	166.00
166.00	166.50
166.50	167.00
167.00	167.50
167.50	168.00
168.00	168.50
168.50	169.00
169.00	169.50
169.50	170.00
170.00	170.50
170.50	171.00
171.00	171.50
171.50	172.00
172.00	172.50
172.50	173.00
173.00	173.50
173.50	174.00
174.00	174.50
174.50	175.00
175.00	175.50
175.50	176.00
176.00	176.50
176.50	177.00
177.00	177.50
177.50	178.00
178.00	178.50
178.50	179.00
179.00	179.50
179.50	180.00
180.00	180.50
180.50	181.00
181.00	181.50
181.50	182.00
182.00	182.50
182.50	183.00
183.00	183.50
183.50	184.00
184.00	184.50
184.50	185.00
185.00	185.50
185.50	186.00
186.00	186.50
186.50	187.00
187.00	187.50
187.50	188.00
188.00	188.50
188.50	189.00
189.00	189.50
189.50	190.00
190.00	190.50
190.50	191.00
191.00	191.50
191.50	192.00
192.00	192.50
192.50	193.00
193.00	193.50
193.50	194.00
194.00	194.50
194.50	195.00
195.00	195.50
195.50	196.00
196.00	196.50
196.50	197.00
197.00	197.50
197.50	198.00
198.00	198.50
198.50	199.00
199.00	199.50
199.50	200.00

A LEGJOBB
HITARKI-PAPÍR

HOUBLONKI

Francia gyártmány.
Egyetlen valódi termék!

Henry
Grand Prix de Brevet

Henry, fabricant, PARIS
Fabricant breveté des Marques

UNION DES DRAPÉES NATIONALES
Paris

A városi tanács megbízásából
Csáky Gergely,
tanácsnok.

(1882.)

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft. 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
tőpiacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizethetni helyben:
TELEGI K. LAJOS és ifj. **CSÁTHY**
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségnél. Egyébut a postahíva-
talok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.
A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: keddén, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petisorsát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szatén több
izbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Négy vagy bérmentetlennel beküldött
késiratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyasintén kizáratok nem adtnak
vissza.

A legujabb sérelem.

Egy percig sem hittük azt so-
a, hogy Bécs valaha Magyarország
avát akarja, annyival inkább, hogy
alkotmányát, törvényeit tiszteletben
artsa. Hisszük azt, hogy a kényszer-
tűség néha-néha okossá teszi őket,
de a mint a „kényszerűség” csak
némi-ig tágui is, már akkor a leg-
kisebb körülmény sem mulasztják
el oda működni — hogy régi ter-
veik, hagyományos vágyuk, Magyar-
országnak az osztrák tartományok-
kal egy kalap alá vonását siettes-
sék, és ne tagadjuk, erre eléggé fel-
bátorította őket a magyar delegáció,
mely mindenkor szolgál alázatossá-
gal liczitalta tul nem csak collegája,
a bécsi delegatiót, hanem magát a
követelésekben soha ki nem elégit-
hető közös kormányt is.

Ezen mindenkor felbátorítás-
nak lehet tulajdonítani, hogy a kö-
zös hadügyminister elég vakmerő
lett a magyar delegáció hadügyi al-
bizottsága elé egy követelést lépni,
mely szerint magyarországi hadkö-
telesek osztrák területen állomásozó
ezredkebe soroztassanak, s szolgálati
idejüket Magyarországon kívül tölt-
sék el.

Csakis a Tisza embereiből ki-
került delegáció előtt lehet valaki bá-
tor fellépni ilyen, a magyar nemzet
alkotmányát, törvényeit, vitális ér-
dekeit sértő követelésekkel, s hogy
az az osztrák minister nem utasít-
tatott kellőleg rendre, az csakis Ti-
sza által a maga képére és hason-
latosságára teremtett magyar dele-
gátusoktól tehetik ki.

Még ez a delegáció is megret-

tenni látszik már a bécsi kormány-
tól. Vagy szembekötődít játszik a
magyar nemzettel? Mintha nem tud-
ná, hogy a delegáció tilése előtt, a
közös kormány egyetértőleg az osz-
trák és magyar miniszterekkel álla-
pitotta meg az előterjesztendő tör-
vényjavaslatokat, mintha nem tud-
ná, hogy épen ezen indokból lé-
pett fel Tisza Kálmán azon közve-
títő javaslattal, hogy ezen kérdést
eldöntés végett a magyar ország-
gyűlés elébe terjeszti, hogy ez által
az egész felelősséget — mely az or-
szág törvényeinek, az ország alkot-
mányának eltiprásából származhatik,
az egész országgyűlés nyakába há-
rítsa, melynek engedelmes többsége
még sohasem rettent vissza a gyil-
koló kést hazája testébe meríteni.
Tehát az az albizottság, csak azért
nem járult a követelés elfogadásá-
hoz, mert nagy a felelősség, s Tisza
Kálmán azért fogja megszavaztatni
a magyar országgyűléssel, hogy Pi-
látusként kezét mosva, rá utalhasson
az országgyűlés által elvállalando
felelősségre.

szentesítést nyert, tehát királyi es-
küvel is biztosított törvénnyel a ke-
zében, s egy egész nemzettel a há-
tameget, a magyar delegáció és an-
nak élén a magyar miniszterelnök
nem a már meglevő, szentesített tör-
vényre, hanem a többségében nagyon
is hajlítható országgyűlésre apellált.

Mi nagyon félünk, hogy ennél az
apellatióval ismét a magyar nemzet
lesz a vesztes fél, s Tisza Kálmán ve-
zetése miatt ez mindaddig úgy lesz,
míg csak lesz még valami elveszteni
való. Mentül többet veszünk mi Ma-
gyarországon, ugyanannyival többet
nyer Tisza Kálmán Bécsben. Az ő
barsónyszéke biztosítása, nem a ma-
gyar nemzet, hanem Bécs vállain
nyugszik.

démia, konzulatusaink e tulajdonképeni
nevelőintézetének egy új tantervén, ké-
dem, hogy hajlandó-o a miniszter ur az
ép imént emített panaszokat tekintetbe
venni s azoknak orvoslása iránt az új
tanterv utján gondoskodni?

Kálmoky miniszter elismeri, hogy a
magyar részről nyilvánított panaszok rész-
ben alaposak lehetnek és hogy az ebbeli
igények minden esetre jogosultak. Azon
fog lenni, hogy ezen bajokon minél gyö-
keresebben segítsünk. Figyelmezteti azon-
ban az albizottságot, hogy igen nagyok
azon igények, melyek a keleti konzulok
irányában támasztanak és majdnem lehe-
tetlen, hogy minden igénynek megfeleljen-
nek. Szándékában van, nemsokára egy
enquetet összehívni, mely a konzuli szol-
gálat mindenemti kérdéseivel foglalkozni
fog és reméli, hogy az eddigi panaszok
meg fognak szűnni.

Adakozunk az árvaházra.

Debreczen, nov. 2.

A debreczeni nőegylet választmánya,
folyó évi október 29-én tartott gyűlésében
elhatározta, hogy ezentul minden évben
össze, az általa fentartott árvaház javára,
Debreczen város nagyerdeimű lakosságát
közvetlen felkeresve, segélyt kér és gyűjt.
Jelen alkalommal meg is kezdte annak
foganatosítását, meglevén arról a legben-
sőbbben győződve, hogy a mélyen tisztelt
közönség, a nemes czél támogatásától nem
fogja megtagadni segítségét; sőt szíve
sugallatát követve, az elbogyott árak
sorsára, — bármennyi adományok: pénz,
életnemtek, fűszerek, rábanemtek stb. nyuj-
tása által — enyhítőleg közremunkálni
fog.

Ajánlom a debreczeni nőegyleti ár-
vaház ügyét, — melyben 15 árva talál
menhelyet és gondoskodást — az igen
tisztelt városi lakosság annyiszor tapaszt-
alt kegyességébe és pártoló jóindulatába,
a házaként zörgöt és segélyt kérő vá-
lasztmányi tagokat szíves figyelembe.

Özv. Veres Lászlóné,
nőegyl. elnök.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Danton és Marat.

(DUMAS SÁNDOR „Ingénue”
című történelmi regényéből.)
NEGYEDIK RÉSZ. 53.

XVII.

Kárpit és szőnyeg gyáros Reveillon ur
háza, a Saint-Antoine város részben.

Ezen regényes név, melyre különös
súlyt fektetünk és a melyet a leány kapott,
az ősz ember különöséget tünteti ki; ke-
vésbé szerette ő Ingénnet mint leányát;
mint inkább egy mintát másolásra alkalm-
mast, — kevésbé mutatott iránta atyai
gyöngédséget, — mint egy író edelőg
hajlamát!

Egyébiránt a szép fiatal leányzó, min-
denben méltó volt nevére (Ingénue — őszinte)
a szűzies őszinteség, szendén ragyogott ki-
álló kék szemében. Szelid mosolya által
nyitva tartotta kissé száját, — gyöngyház
nemű arca színe, hamu szőke haja puder
nélkül, bájos kezei, bár egy kissé hosszak;
— de Ingénue 15 éves volt, és a nőknél
ezen életkorban a kezek és lábak már
egészen kinőve szoktak lenni; a bájos
kezek, bár egy kissé hosszak, — kiegé-
szítették a festményt!

Ingénue, fiatal s egyszerű szem-
mérmes voltával, szerény magatartásával,
és nyílt szívű mosolyával, — megszápi-
tette a vászon ruhát, mely részére nagy-
pipereül szolgált. Ezen szövet gazdagságát,
az alak választékosságával helyettesítette.

Teremtő isten! hova süllyed az
ember, vagy testület, ha az önéretet
kihalt belőle. Hiszen már az maga
is nagy szegény egy nemzetre, ha
annak országos bizottsága felbátorit
valakit arra, hogy olyan javaslatot
terjesszen elő, mely Magyarország
önállóságának, védképességének meg-
akadályozását, sőt egészen semmivé
tevését czélozza, hiszen Magyaror-
szág törvényei szerint a magyaror-
szági hadköteleseket csak is Magyar-
országon elhelyezett magyar ezre-
dekbe lehet sorozni, és mégis királyi

= Azok a mi konzuljaink. Szám-
talanszor volt már panasz emelve külföldi
u. n. „osztrák-magyar” konzuljaink ellen,
kik meg magyarul sem tudnak, s így bi-
zony a külföldön élő magyarok érdekei-
ben sem sokat tesznek. Idevonatköziilag
Falk Miksa a delegáció ülésén fel is
szólt:

Falk Miksa: Az osztrák-magyar
konzulok ellen ismetelve az a panasz me-
rült fel, hogy sokan, sőt legnagyobb re-
szük, mintán a magyar nyelvet nem is-
merik, egy részről nem képesek hofitar-
saiukkal azoknak anyanyelvén étekezni
és másrészt magyar állampolgárok
ügyeit oly szempontokból itelik meg,
melyek az ezen magyar állampolgárokra
nézve egyedül mérvadó magyar törvények-
kel összhangban nem állanak. További pa-
naszt nevezetesen kereskedelmi és ipar
körökben az képez, hogy konzulatusainak
tulnyomóan feladatuk politikai részével
foglalkoznak, az ipar- és kereskedelem
ügyeit ellenben nem értik s azokkal ke-
veset is törődnek. Miután, a mint értesü-
lők, épen most dolgoznak a keleti aka-

„Nem, atyám, parancsára vagyok —
válaszolta a leány.
„Jól van — mondá Rétif, szerencsés-
nek érezvén magát, hogy engedelmesked-
nek neki, mint minden apa szerencsés, kik
azt hiszik, hogy gyermekeiket vezetik,
mialatt ezek által ők vezéreltetnek!
Aztán Reveillonhoz fordulva mondá:
„Gyöngyörű gyermek, ugy-e Reveil-
lon ur? Vigasza öreg éveimnek, istáppja
utolsó napjaimnak, valódi öröme apasá-
gomnak.
És istenfelő módon az égre emelé
fel szeméit!
„Őn nagyon örül — mondá arra Re-
veillon asszony — polgárnőink pajzán jó-
szívűségével.
„Es miért — kérdezé Rétif de la Bre-
tonne.
„Ez — válaszolta Reveillon, mert, ha
az ön könyveinek hitelt lehet adni; Faub-
las ur, önnök legalább 100 gyermeket tu-
lajdonítanak.
A Louvet de Couvray regény, mely
épen megjelent és akkor nagy hirben ál-
lott, nyújtotta Reveillon nak az anyagot
gunyos összehasonlításra.
Rousseau megmondotta ugyan az igaz-
zat vallomásaiban — mondá Rétif, látha-
tólaz zavarba hozatván a vágás által, mel-
lyet a kárpit gyáros reá mért, — miért
ne utanoznom én őt, ha szinte nem a láng
ész által is, de legalább a bátorság által?
„Ez őt szó: ha szinte nem a lángész
által is oly hangon mondatott ki, hogy
maga a zene, ezen nagy hazug mely azt
hiszi, hogy mindent ki tud fejezni, — sem
lett volna képes azt ismételni.
„No jó — mondá Reveillon, ha

(Folyt. köv.)

x A vidéki takarékpénztárak részéről néhány fővárosi takarékpénztárhoz az utóbbi napokban az a kérdés intézve, hogy nem szándékoznak-e kezdeményezéssel föllelni egy értekezlet összehívására, a melyben az összes takarékpénztárak az őket mélyen érintő új adójavaslatl szemben egyetértő megállapodásra juthassanak. Az illető fővárosi takarékpénztárak azt felelték, hogy egyelőre nincs még szó ily értekezlet összehívásáról.

Debreczen nov. 2.

A mi felfogásunk szerint, egy, a közgyűlés lefolyását referáló hírlapnak kötelessége az ott felmerült tárgyhöz hozzá szólani, de a gyűlés tagjai közt netalán előfordulható személyi kérdéseket figyelmen kívül hagyni. Azt hisszük, hogy e tekintetben a mi t. kollégánk az „Ellenőr” is egyetért velünk. Csatlakozánk.

Ha referáda cikkében tárgyalt volna a személyi kérdéseket, ha akkor említette volna fel a dr. Legányi és Kovács Sándor főügyész urak közt felmerült, — és semmi esetben sem rosszakarat, mint inkább igazgatóságnak tulajdonítható szöveget, nem hibának, hanem csak járatlanságnak róvuk volna fel, mert hát olyan egyénektől, kik még az imént vételek be az alkotmány szanczaiba, s azelőtt arról még csak képzeletük sem volt, nem lehet kívánni, hogy a zöld szalt az azon szemüvegen nézzék, s az ott történeteket olyan fogékonysággal, olyan értelemmel mérlegeljék, mint azok, kik az alkotmányosságot ugyszólván az anyatejjel egyszerre szívták be.

Ámde itt a dolog másképen van. Nem a közgyűlési referádnál, hanem napok muiva, egy más tárgyról, közegészségi ügyi kérdésben állítja Kovács Sándor t. ügyészt és Dr. Legányit szembe s igyekszik mindkettőt a polémiába bevonnai, s egyiket a másik támadásainak kiténni. Hogy mennyi lovagiasság lehet az ilyen eljárásban, magára az Ellenőr szerkesztőjére bizzuk megítélni. Egy mehetségük még is van, az tudniillik, hogy Kovács Sándor főügyész személyével akarják megvédeni a főkapitányt, mert különben nem is képzeljük, hogy mit keresne a tisztügyész ur neve, ilyen egészségi-ügyről irt cikkben, ha csak még nem azért is, hogy így sugalmazott cikknek tulajdoníthatassék.

Alig hisszük, hogy jelen esetben a t. ügyész ur védőtül fellepne, s határozottan mondjuk, hogy a cikkíróval sugalmazási viszonyba restelne is lépni. Nem lépne fel pedig védőtül, mert hogy áll a dolog?

Debreczen város közgyűlése kiküldött egy 7 tagú bizottságot már meglehetősen régen, egy közegészségi reformjavaslat ki dolgozására. Fontos ez az ügy, maga a miniszterium is, a főváros tanácsa is már régóta foglalkoznak vele, és mégis a főkapitány, mint a kiküldött bizottság elnöke elfeledte mind e ideig is a bizottságot összehívni. Egy bizottsági tagnak, — mint kinek a közegészségi ügy jobban a szíven fekszik bizonyára, mint a főkapitánynak, eszébe jut meginterpellálni a „Debreczen” mult szombati számában a főkapitányt s felhívta kötelessége teljesítésére. A közegészség-ügy nem pártkérdés, nekünk mindegy, bármiféle politikai hitű legyen is, csak a magyar nemzet egészséges legyen és szaporodjék. A helyett, hogy ezt az Ellenőr támogatná, neki megy Dr. Legányinak, hogy a főkapitányról a figyelmelet elterelje, belevegyíti Kovács Sándor t. ügyészt s a közgyűlésben történeteket, kinek s melyeknek ezen ügygyel semmi közük. Bizony mondhatjuk, hogy ilyen esetben Kovács Sándor ur soha sem vállalkozik védbástyanak.

Nem vagyunk ugyan olyan helyzetben, hogy a nevezett t. ügyész ur véleménye iránt tájékozással bírnánk, de annyit határozottan ki merünk mondani, hogy a t. ügyész ur az, ki legkevésbébb türelemmel viseltetik az olyan ember iránt, ki kötelességét nem teljesíti, s ki elég gyenge olyan hivatali felvállalni, melynek megfelelni nincs képessége.

Egyébiránt magához a tárgyhöz szólva az egészségügyet oly fontosnak tartjuk, hogy az, ki azt elomozdítja — habár az Ellenőr nem ért is velünk egyet — megérdemli mindnyájunk elismerését, köszönetét, de viszont az a hivatalnak, ki annak elomozdítását gátolja, megérdemli a megbüntetését, annyival is inkább, mert itt meg más hivatali kötelesség mulasztása is forog kérdésben.

Az Ellenőr vigyázzon, hogy egy embert — ki még csak felszóllított köte-

lessége teljesítésére — ne védelmezzon úgy, hogy egyuttal idéntül támadjon, s még inkább, hogy egy harmadikat is bele keverjen. Az ilyenek mindég azok isszák meg a levét, kik akaratlanul bevonatnak, az újdondász pedig, ki az olyan cikket írja, miután rajta ugy sem fog semmi sem a markába nevet, és tovább áll.

Felvilágosítás.

A „Debreczeni Ellenőr” f. évi október hó 31-ik 213 számában egy cikket közöl, melyre nem tartanam szükségesnek válaszolni, ha az illető sugalmazott cikkében nem ignorálna az igazságot.

Valakiről hamis híreket közölni, divat a Debreczeni Ellenőr újdondászai között. Ez nem újság.

Azt írja ugyanis, hogy alólirott a tetszvágy által sarkalva, annyira elragadtatta magát, hogy már az elnöki székbe képzelvén magát, elnöki jogokat vindikált magának. A tisztügyész Kovács Sándor ur által azonban rendreutasított.

Ez ugy felelne meg az igazságnak, ha azt írta volna a t. újdondász ur hogy alólirott a tisztügyész urat figyelemzette a szóban lévő tárgyhöz többszöri hozzájárólásától való tartózkodásra, mire az ügyész ur elállott a szólól és visszautasította a tökéletesen jogosult, bár alakilag megtámadható rendreutasítást.

Ez lett volna az újdonság, nem pedig az igazságot elferdítő haszontalan csipkedni akarás.

Ami pedig az újdonság többi részét illeti, nem kívánok arra reflektálni, miután az újdondász ur ugy ért a közegészségi ügyhöz, mint a hajdu a harangöntéshez.

Dr. Legányi Gyula.

A szegszárdi kirándulás.

Még alig pihentük ki a szatmári ünnepek fáradsáimait, már is újabb esemény várt reánk: a szegszárdi kirándulás.

Az olvasó emlékezni fog azon kitüntetésre, melylyel a debreczeni hölgyek a szegszárdi daleyget derek tagjait közvetlen az itt lefolyt országos dalártnépele után egy koszoru küldésével lepték meg; és arra is, hogy ök ezen gyöngéd megemlékezést megköszönve, viszonzásul a debreczenieket szüretre hívtak meg. Ezen szívélyes meghívás után nem lett volna helyén sokáig habozni, és csakhamar el is határoztuk, hogy: megyünk. Az ám csak-hogy ehhez egyéb is kellett: tán figaró, frakk, lakk cipő és gyorsfrizura? Nem, más kellett ide: egy kis költség és engedély a jó princípálisoktól kiknek nagybecsű, jó indulatát és szívesességét már annyira igénybe vettük, hogy ha még egyszer hozzájuk kellene valamely marosvásárhelyi — vagy más néven nevezendő kirándulás ügyében folyamodni, isten bizony még Chicagoba is eleresztenének benlüket, csakhogy onnan már bajosan kerülhetnénk vissza többé.

Az már igaz, hogy mostanában kijutott a jóból; körülbelöl 11 éves dalárdista vagyok — tehát már nem sokára jubiliüm képes — de még ennyi dicőségét nem voltam szerencsés megérthetni. Ha elképzelem, mennyi bánat és keserűség ért ezen idő alatt, hát még mennyi vajudáson ment keresztül egyetlenünk, bizony-bizony jólesik egy kis meglejtő napugár.

Na de ez nem tartozik ide, térjünk a dologra. Tehát megyünk, igen, mindegyikünknek uti lapu és táská, kulacs és rubmosztveg a kezében, — ez utóbbit a tengeri betegség ellen véltük felhasználni — de hála isten, nem volt szükség reá. — Így indult el a kis csapat Márk Endre tapintatos vezetése alatt Szegszárd fele.

Budapestig semmi nevezetesebb esemény nem fordult elő, csupán a szolnoki hid leszakadásának aggodalmi ejték kétségbe Shakspeare barátunkat, kik a hid látára oly gyorsan kezdte Hamlet „lenni vagy nem lenni” monológját szavalni, hogy mi e kétségbejött lelkeseést nem tudván mire véni önkénynt azt kérdeztük tőle: mi bajod? Nézzetek fiuk ez a szolnoki hid!!

Pestre megérkezvén, a finánczok rögtön érdeklődtek körülünk, s megpillantván a kezünkbe vitt 14 literes kulacsot „megállj” kiáltottak és Szapary ő excellentiája nevében megvámolták már t. i. a még benne kotyogó 4—5 liternyi kerti vinkót. Ugyan nem szégyenlik magokat — mondam nekik —, hogy ily törvényellenes dolgot művelnek, nem látják, hogy mi ezt nem csempészeti célból, hanem a magunk élvezetére hoztuk és fogyasztjuk? Mindegy kérem csak tessék 11 krt fizetni, volt a válasz, Nem tartván érdemesnek e csekély

összeg végett galibát csinálni, átadtuk a 11 pénzt azon kijelentéssel, hogy sérelmünk orvoslása végett majd — illetékes helyre folyamodunk.

Folyamodjék a mennykő, gondolánk magunkban, csak a finánczokat akarunk egy kissé megijeszteni, hogy máskor hasonló visszaélésektől tartózkodjanak.

A „Hungáriában” reggeliztünk, hol a szegszárdi daleyget két tagu küldöttsége várt reánk, kikkel együtt hajóra ültünk és folytattuk utunkat. Dunaföldvárra érkeztünk, nagyszerű látvány tárult szemünk elé. A város minden rendt és rangu közönsége megjelent a csinosan fellobogózt és felidiszített — állomáson, szívből üdvözölve az első magyar város kedves fiait, és meghívtak bennünket a szegszárdi utról visszajövet a részünkre rendezendő táncmulatságra, mit mi csak feltételezen ígérhettünk meg, kijelentvén, hogy mi ezuttal a szegszárdiak vendége vagyunk, és ha időnk engedi csak akkor tehetnénk eleget szives meghívásuknak, különben elhatározásunkat holnap sürgönyileg tudatni fogjuk. Ez másnap meg is történt, azonban nem úgy, mint az a derek dunaföldváriak óhajtották. Azért mégsem voltak hálátlanok irántunk és tetteleg is megmutatták, hogy tudaak a debreczeni fiúkért lelkeseetni, átnyujtván nekünk egy örökre lekötendő szép emléket, egy gyönyörű szalagu virágkoszorut, melyet mi szívből megköszöntünk.

Esti 7 órakor érkezünk meg, a dombori hajó állomásra, hol a szegszárdi testvérek vártak reánk. Itt pár lelkes szavak és egy szép koszoru átadása után felültünk a részünkre oda rendelt bintókra és tovább folytattuk utunkat Tolnára. Ide megérkezvén a társas körbe vonultunk, hol tiszteletünkre a szegszárdi daleyget közreműködése mellett dal és tánczestély tartott. Szép jelenetnek vltunk itt is szentanus, jelesül: Tolna város kedves kölygei élükön Péchy N. préposttal ki meleg szavakban üdvözölte az alföld fiait, gyönyörű koszoru nyújtott át a tolnai hölgyek részéről, mit egylettünk nevében Márk Endre köszönt meg megható szavakban. Az estélyt a szegszárdi daleyget kezdte meg eldálolván néhány szép magyar dalt, mit lelkes tapsvihar kísért. Utánuk Kenyey Csátar és Borzák Endre tartottak valóban szelleműs felolvasásokat, melyek után nekünk is el kellett néhány magyar nótát zengeni mit a közönség többször megújított. Vacsora után következett a valódi élvezet, a táncz. Igaz, hogy már két éjszaka nem aludtunk és az ut is megviselt egy kissé, de ezt mi semmibe sem vettük hanem tánczoltunk mint akár farsangkor idehaza. A hol oly csinos lányok vannak mint Tolnában, lehet e ott szó alomról, bezzeg jártuk is virradtig. Csak egy baj volt az egészben, hogy a végzet egyáltalán kivánt tőlünk és ez szerencsétenségemre épen én voltam; ott kellett hagyom egy kis bórőcskét, melyet egy terebélyes vadgesztenyefa hozzott le arczillatomról. Nem valami érdekes esemény, de hogy félre ne értessem, elmondom mint történt.

Egy tolnai szép menyecske — neve bizony már nem jut eszembe — nagyon megnyerte tetszésemet, ugy hogy majdnem egész éjjel vele tánczoltam. Kedvem ez örvendetes eseményen roppant fokozódott, elannyira hogy egy keringő után a különben is közép nagyságu teremben, de főleg az ott kifejtett hőség következtében elkezdtem szédülni, és alig vánszoroghattam ki a sötét folyasóról a még sötétebb udvarra, fejemmel egyenesen neki vágódtam az említett fanak. Jaj istenem, oda az illuzió sopankodtam magamban, mit fog a szép menyecske mondani. Nem is mentem többé vissza a terembe, hanem angoltapaszt ragasztottam plezuros arcomra, és li a berék, ná a kert, házigazdammal baza siettem.

Otthon törtém a fejem, hogy mi tevő legyek, így menjek én Szegszárdra? Házigazdam váltig vigasztalt, hogy még érdekesebb lesz így megjelenni. Ha kérdik mi történt velem mondjam: a koci dőlt fel, vagy hazudjam más valamit. A kényeszer hazugság soha sem volt bűn, gondolám magamban, és megfogadva házigazdam bölca tanácsát d. e. 10 órakor Shakspeare barátommal csakugyan utnak indultunk.

Czifur Nándor.

(Vége köv.)

UJDONSÁGOK.

* Halottak estéjére fényesen ki volt világítva a róm. kath. temető legtöbb sírja, sőt a református temető némelyikében is voltak sírok, a melyek fölött ott

lobogott az ünep alkalmából a kegyelme. A kath. temetőben óriási néptömeg hullámozott, kíváncsi érdeklődéssel névett fényárban uszó sírokat. Volt elég elhagyott, ki nem világított sír is, melyekről lakóiról elfeledkeztek, a mi a mai kalendárius világban, — hol az ércz susogása többet szoktak adni, mint a kegyelesem érzésre, — épen nem feltűnő. A temető 8 óraa üres lett; a fény elmúlt; a katonai zaj elhangzott egészen egy éjjel.

* Új lelkeszeink. A református egyház újonnan megválasztott lelkeszei Kiss Albert és Lukács Ödön voltak. A református egyház hattagu küldöttsége Balba fordult meg. A küldöttség atyjai megválasztottknak a díjlevelet, s főtől őket állásaik elfoglalására. Nevezett kész urak a megválasztást szívből megköszönték s elfogadták. A küldöttség tegnap tért haza.

* A postai megbízások tegnap léptek életbe. A czelszerű intézmény mely által különösen a kereskedői világ van érdekelve, már ismertettük.

* Baleset. A város egyik cseleplegy ki a lovak gondozásával volt megbízva, tegnap egyik lóval majdnem szerencsétlenül járt. A ló ugyanis valamitől megijedt elesett vele, s a rajtaültő maga alá gyűrte. A sérülések nem nagyon súlyosak.

* Nagy dér volt a mult éjjel, mely védkép megsemmisíté a még zöden maradt faleveleket. Ma egész nap nagy érezhető volt, hogy az idő már ugyancsak öszre jár.

* A szivarok. A kincstár meggyőződéséről, hogy a mi szivarjaink jelen aakjukban teljesen használhatatlanok, a szivar készítés módjának megváltoztatását elrendelte. Ideje volt, mert szivarjaink komiszágáról, már egy egész külföldi irodalom volt keletkezében.

* Miniszteri leirat érkezett a város-hoz az 1882 ik évi közmuuka összerakás újból teljesítése tárgyában, minek folytatás szombatán délelött 10 órakor rendkívüli közgyűlés tartatik.

* Dancz Nina jövő keddi jutalomjátéka igen élvezetesnek ígérkezik. Jeles színésznők ugyanis abban a kiváló színteremben rendezte, hogy a nemzeti színház igazgatósága atengedte előadára Zulajka cz. kedvelt repertuor darabján, melyet Bartók Lajos igen sikertűl fordította át uttetett at honi irodalmunkba. Ez élvezetes előadára eleve felhívjuk olvasóink figyelmét.

* Fegyencz-ipar. A fegyencz-ipar oktalán versenyének korlátozása egyik régi jogos kívánalmát képezi a máshonnan jövő korlátlan versennyel is eléggé keservesen küzdő hazai iparos költőseggnek. Örvendünk, hogy végre valakiben illetékes helyen ezen visszás állapot megváltoztatására gondolnak, s hogy — miután értesültünk — a kereskedelmi államtitkár einöklete alatt működő országos iparvitatási bizottság a fegyencz-ipar rendezésének ügyét legközelebbi tárgyalásának napirendjére tűzte. — Tartunk tőle, hogy az igazságügyminiszterium, mely a hatásköréhez tartozó állami szükségletek beszerzésénél még mindig következetesen partfogásaba veszi a külföldi üzekerkedést, ténen sem lesz hajlandó a hazai ipar et dekeit komolyan felkarolni.

* Weisz Gyula városunkban élő vidéken előnyösen ismert szakorvos, egyévi távolléte után körülünke visszatérve specziális orvosi rendeléseit és fogmütételeit mai nappal ujta megkezdeni Lakás: Battyányi utca, Pusztay Lajos házában 2533. sz. a.

* Porrá égett falu. Kassáról jelentik: Alsó Mislyén tegnap roppant tüzvesz dühöngött, mely alkajommal a szőlőkolonia, három ház kivételével porrá égett.

* Sarah Bernhardt ismét Amerikába megy vendégszerempeni; 50 előadással van szerződötve, leginkább Braziliába, s kap ezért 660,000 markét. Parisi apr. 20 an hagyja el, és 155 napig lesz ott. Elkísérik őt férje Damala és Diadonna.

* A pálinka. Egy szögleten, melynek boltjában szijgyaró tüzet van, rendezen a szinlap is ki van függesztve. Tegnap a szinlapon a „Pálinka” állott. Egy szegény ember bemege a szijgyaró tüzetbe, s pálinkát kér. Az tüzet tulajdonos figyelmezteti, hogy itt nem árulnak pálinkát. „Miért van hát kifüggesztve az ajtóra „a pálinka” — felelé dühösen emberünk. Mikor aztán megmagyarázták neki; összeszűdta az „egész komédiát.”

* A postai takarékpénztár az első napján hazánkban is életbe léptet megalkarítás oly módon lesz eszközölhető, hogy ki-k naponta anyai értékű bélyegvásárolhat, a mennyi pénzt félre tehet.

Egy kis

Balázs Imre v. csak nagyot bánt, szemem szedett gort let kapott a postán és atyai kötelességen lönben mégis hü” ideig nem kötötte bilincseivel, Budapest a levél származott, miféle nőnemű összecekkedhetett. Nem levélre és annak tárgyára vagy örült tette.

Alig mult el az mét ugyanazon nőir Balázsok a levélhordón már gyengéd szem volt, annál durv kivételek. A „bites lakását is aláírta. A sáját, hogy miféle játékát, midőn egy meg és ama bosszúmasát adja át neki.

A levél írója Kodik, hogy férje Balvéd már évek előtt róla mit sem akart most már nagykoru, s E levélben sem a le Volt Balázs neve felügyvéd nem tudta annál kevésbé, mert rájta hasonló tartalm lel lepte meg őt. V zödésre jutott, hogy zsenek és becsületlen Legott beadta becs Koller Anna budapesti járásbírósnak. A zágó bíró előtt.

Megjelent a va hogy 1851-ben kért ügyvéddel, ki őt 9 e hagyta a faképeit és megszökött. 1865-ba azóta mit sem hallott havában értesésre Budapestben tartózkodó Véd kamarához, hogy ott azon értesítést Imre Vácson lakik. reste ott férjét. Első lalta otthon, masodszalt. nem mert bemutatni a házbeliektől ké ved utau.

Ezek aztán leír ki, mire hazautazott let irt Balásznak, és nem nyert több vac és elpanaszolta neki Gajgázó bíró azutan nőtől, vajon ismer-e lagon til? Koller Au és azt felelé hogy látta. Pedig az a Balázs Imre vaczi ügyvez ez bocsanatot kért az ügyvéd nem akar mire a bíró kimondta pénzbírságban maras Panaszos azt keveset itélet elen.

S z i m

(T. L.) Szerdán A pálinka, szindmi Emil. Szinre alkalmas A naturalismus dig nagyobb hullámokban s most, midőn a zászlóvivőjének, Zolán gényéből átdolgozott szinpadunkon, alkalmnak terünköz mért arra, a csirajából most mi me-morfozisa, m erőteljes ifju iskolána hetikai támpontokat elavult rendszer helye Régóta érzett hiban, hogy a nálunk náló aeszthetikai reudtünkön thertett s egylik be honi termelésű Ezen aeszthetikai ren hogy Greguss Ágo Vischer stb. által m elvek alapján egyon róptü szellem-óriást, ről importált elvekn

gott az ünnep alkalmából a kegyelet... A katonai temetőben óriási néptömeg... A katonai temetőben óriási néptömeg... A katonai temetőben óriási néptömeg...

bélyeget papírosra ragasztják s azokat az ország bármelyik postánvála bármikor teljes értékig váltja be, sőt évenként 3% kamatot adnak az így megtakarított összegekre.

Egy kis tévedés!

Balázs Imre váci ügyvéd ugyan csak nagyot bámult, midőn a multkor egy szemem szedett gombasággal telt levelet kapott a postán, melyben hitvestársi és atyai kötelességre figyelmeztette...

Alig mult el azonban egy hét és ismét ugyanazon nőirásu levéllel állított be Balázshoz a levélhordó. A második levélben már gyengéd figyelemzéstől szó sem volt, annál durvább és sértőbbek a kivételek.

A levél írója Koller Anna panasz-kodik, hogy férje Balázs Imre váci ügyvéd már évek előtt bűntől elhagyta; róla róla mit sem akar tudni, sőt finkról ki most már nagykoru, sem akar gondoskodni.

Megjelent a vádlott és előadta, hogy 1851-ben kelt össze Balázs Imre ügyvéddel, ki őt 9 évi házasság után ott hagyta a laképél és egy varrónóval meg-megszokott.

Ezek aztán leírták, hogy hogyan néz ki, mire hazautazott a fővárosba és levelet írt Balázsnak, és miután arra választ nem nyert több váci ügyvédhez is írt, és elpanaszolta nekik szerencsétlenségét.

S z i n h á z.

(T. L.) Szerdán, nov. 1-jén adatott: A pálinka, színű 5 felv. Irtá: Zola Emil. Szinre alkalmazta: Rákosi Jenő.

hogy egy Jókai, Arany, Tóth Kálmán, Csiky Gergely, Kiss József stb. szellemi termékei csak nagy ritkán ütnek meg a „vaskalapos” rendszer mértékét.

A legújabb áramlat, mely irodalmunkban mindig több harcost számíthat zászlója alá, oda irányul, hogy a szellem lenyitgöző esztetikai békókat szét-törje s helyet adjon a szellemi korlátlan szabadságnak, mely ez egy szóban leli kifejezését: Művészet.

Ez év ápril havában tartotta székfoglaló értekezését a Petőfi-társaság egyik legkiválóbb tagja, Rádl Odón.

E nagy horderejű „esztetikai recept” nem tévesztette el hatását, s csakhamar megindult a mozgalom más irányban is.

Igy tehát nem mérí minden természet az abstract Szép fogalmához, hanem a naturalizmust a realizmust többé kevésbé megközelítő Művészetnek ismeri el fensőbbőségét.

Eppen ezért van hivatva a Zola-féle naturalisztikus irány, melyhez egy Daudet egy Balzac sorakozik, s melynek létjogosultságát a nyugati irodalom régen elismerte.

K ö z g a z d a s á g.

+ Feczölöpök tartóssága. Ha a feczölöpöket fordítva helyezzük a földbe t. i. nem abban az állásban, amelyben nőttek, akkor a New-Yorkban megjelenő „Techniker” szerint, két annyi ideig tartanak.

gyobb távolságokra) nem küldethetnek vissza, és pedig azért, mert az üres hordók nagy tért foglalván el, az érték fizetett vitelére rendesen oly nagyok, hogy a legtöbb esetben új hordók beszerzése előnyesebb.

+ Szalmából készült deszkák. Sok kísérletek után sikerült Amerikában vizsajtok segítségével összepréselt szalmából mesterséges uton deszkákat készíteni, melyek kivált parquett padlókra, de egyéb czélokra is használhatók.

Irodalmi és művészeti hírek.

A „Vasárnapi Ujság” okt. 29-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Arany Jánosról. Szász Karoltól. — Arany János onletrajza. — Emlékek Arany János életéből.

Ugyancsak a Franklin Társulat kiadó-kivatalában (Pudapest, cgyetem-utca 4 dik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legújabb ujság a magyar nép számára, felére egy frt.

Figyelmeztetjük és kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük m. hó végével lejárt, hogy újabb megrendeléseiket mielőbb megte-tenni méltóztassanak.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Table with 2 columns: Price and Amount. Includes items like Cs. k. arany (vert.), 8 frankos arany, etc.

Table with 2 columns: Destination and Price. Includes Debreczenből indul, Budapestről, Szatmarról, Kassáról, etc.

Szabó József, felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Különleges gyógyítás. Weisz Gyula különleges orvos. Battyányi-utca, tek. Pusztay Lajosné házában 2553. sz. a.

Kávé - Thea.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Rio finom, Santos, Cuba, Ceylon, Arany-Java, Menado, Java, Arabiai Mokka, Stambuli kávé, Thea, Sauhong, Asztali rizs, etc.

megküldött könyv. nekem nagy szolgálatokat tett, mert nemcsak én, a ki már teljesen reménytelen valék, hanem számos ismerősöm is a benne foglalt tanácsoknak köszönhető egészségük helyreállítását.

